«ПЫТАННІ, ЯКІЯ ХВАЛЮЮЦЬ НАШЫХ ГРАМАДЗЯН, ПАВІННЫ ВЫРАШАЦЦА БОЛЬШ АПЕРАТЫЎНА»

(Заканчэнне. Пачатак на 7-й стар.)

Шэраг зваротаў датычыўся зямельных пытанняў. Адны не могуць падзяліць зямлю з суседзямі, у іншых не атрымліваецца афарміць зямельны ўчастак ва ўласнасць. Менавіта з апошняй праблемай сутыкнулася жыхарка аграгарадка Плешчаніцы Святлана Фёдараўна. Жанчына расказала, што ў 2005 годзе па распісцы купіла хату каля Плешчаніц у закінутым стане. Новая гаспадыня прывяла хату ў парадак. Адразу выкарыстоўвала яе ў якасці лецішча, апошнія сем гадоў пражывае там на пастаяннай аснове. Аднак уласнікам хаты не з'яўляецца: тэрмін даўнасці на прызнанне права ўласнасці выйшаў.

— У вас ёсць дакументы куплі-продажу? — удакладніла Старшыня Савета Рэспублікі.

— Няма. Папярэднія жыхары хаты не ўступалі ў спадчыну. На працягу трох гадоў пасля смерці гаспадароў дом стаяў закінуты.

— З аднаго боку, мы кажам, што ў нас вялікая колькасць закінутых хат, якія трэба прыводзіць у парадак, з іншага — усе гэта валакіта, — звярнула ўвагу спікер на праблему больш шырока.

Святлана Фёдараўна паведаміла, што нават не можа там прапісацца. А ў гэтым можа быць неабходнасць. Жанчына падзялілася сваёй бядой: хварэе ее маленькі ўнук, і для яго лячэння яна вымушана была прадаць сваю кватэру ў Мінску і купіць у Плешчаніцах. Цяпер можа стаць пытанне і аб продажы жылля ў аграгарадку, дзе яна цяпер прапісана.

Наталля Качанава пацікавілася, колькі гадоў ее ўнуку, і спытала, ці патрэбна дапамога ў яго лячэнні. Заяўніца падзякавала і сказала, што пакуль спраўляюцца самі.

Напрыканцы спікер паведаміла, што, калі дапамога ўсё ж такі спатрэбіцца, жанчына можа звярнуцца ў Савет Рэспублікі. А што датычыцца ўласнасці, якую заяўніца не можа афарміць, Наталля Качанава падкрэсліла, што гэты дом у яе ніхто не забярэ. «Калі толькі не знойдуцца спадчыннікі, — дадала яна. — Іншая справа — трэба вызначыцца, як па праходжанні 15 гадоў можна прызнаць права ўласнасці на гэты жылы дом. Вам прапішуць, што трэба зрабіць, падкажуць. А мы возьмем ваша пытанне на кантроль. Калі толькі праз суд вам трэба ўстанавіць права ўласнасці, то, на мой погляд, гэта варта рабіць хутчэй».

Задача — вырашыць пытанне шматдзетнай сям'і

Жыхарку вёскі Талька Пухавіцкага раёна ў Савет Рэспублікі прывяло жыллёвае пытанне. Жанчына — шматдзетная маці: разам з мужам яны выхоўваюць чацвярых дзяцей. Дагэтуль сям'я не мае ўласнага жылля, пражывае разам з маці мужа.

Як расказаў старшыня Пухавіцкага райвыканкама Андрэй АТРУШКЕВІЧ, шматдзетнай сям'і прапаноўваўся зямельны ўчастак пад будаўніцтва дома, але яны адмовіліся. Як патлумачыла шматдзетная маці Галіна Юр'еўна, тая сума, якую яны павінны ўнесці, для іх з'яўляецца непад'ёмнай, таму было прынята такое рашэнне.

Старшыня райвыканкама прапаноўвае сям'і засяліцца ў інтэрнат блочнага тыпу ў суседнім населеным пункце, каб стаць на чаргу тых, хто мае патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў, і пабудаваць кватэру. У Свіслацкім сельскім Савеце будзе ўзводзіцца шматпавярховы дом, які здадуць у эксплуатацыю ў 2025 годзе.

Як звярнула ўвагу Старшыня Савета Рэспублікі, мы хочам сёння развіваць рэгіёны, людзі павінны там заставацца і жыць. «А значыць, вы, як старшыня райвыканкама, павінны прадумаць: зямлю, участкі вы сфарміравалі і даяце ім пад будаўніцтва, дапамагаеце ў будаўніцтве лесам ці нечым яшчэ, у нас жа прыняты гэтыя рашэнні, — канстатавала спікер. — Што перашкаджае сёння ў Тальцы будаваць дамы? У яе — чацвёра дзяцей, яна гатова жыць у вёсцы, але стварыце ёй умовы, каб яна засталася і жыла ў вёсцы. І дзеці яе застануцца там. Вам што, людзі не патрэбны ў Пухавіцкім раёне? Патрэбны. І так Мінск высмактаў усіх».

Такім чынам, пастаўлена задача — вырашыць пытанне шматдзетнай сям'і. Даручана або ўключыць сям'ю ў чаргу будаўніцтва жылля, або выдзеліць ім зямельны ўчастак.

«Нездаровая вада» і перш за ўсё — бяспека

Жыхарка гарадскога пасёлка Красная Слабада Салігорскага раёна расказала,

што летась ёй прапанавалі перападключыць крыніцу падачы вады з адной на іншую. Папярэдняй крыніцай яна карысталася на працягу 30 гадоў, і ніякіх праблем не ўзнікала. Пасля перападключэння пагоршылася якасць вады, і на гэтым фоне ў Галіны Канстанцінаўны пачалася алергія. Вярнуць ранейшае водазабеспячэнне жанчыне пакуль ніхто не збіраецца.

Наталля Качанава адзначыла, што, перш чым перападключаць крыніцу падачы вады, неабходна было ўзгадніць гэтае пытанне з уласнікам домаўладання. Яна дадала, што на месца выедзе рэспубліканская санэпідэмслужба і правядзе замеры вады. Адказным асобам даручана разабрацца ў гэтым пытанні.

Раман Францавіч агучыў на прыёме грамадзян праблему жыхароў новага мікрараёна ў Маладзечне. Ён расказаў, што дамы пабудаваны, а тэрыторыя дагэтуль не добраўпарадкавана. Каб трапіць на аўтобусны прыпынак або выйсці ў горад, людзі вымушаны хадзіць праз чыгуначную платформу, праз якую рэгулярна ходзяць не толькі электрычкі, але і грузавыя цягнікі.

«Літаральна праз 300 метраў ад нас — уся інфраструктура: аўтобусны прыпынак, дзіцячы садок, школа, — кажа ён. — І ёсць чыгуначны мост, праз які мы прапаноўваем пусціць пешаходаў. Натуральна, трэба ўстанавіць святлафор, умацаваць дно, каб не размывала. Мы просім узгадніць з Беларускай чыгункай праход пад мостам».

Па словах намесніка начальніка Беларускай чыгункі Пятра СТОЦКАГА, Белчыгунка не можа дазволіць хадзіць людзям праз гэты мост у сувязі з тым, што гэта небяспечна. Гэта пацвердзіў і старшыня Камітэта па архітэктуры і будаўніцтве Мінскага аблвыканкама Аляксей НОВІКАЎ, які пабываў на месцы і вывучыў сітуацыю.

У сваю чаргу, Наталля Качанава паабяцала вывучыць прапановы заяўніка, каб дапамагчы людзям. Пытанне ўзята на кантроль Савета Рэспублікі. «Калі гэта мэтазгодна і сапраўды патрэбна людзям, значыць, трэба рабіць», — разважала яна.

Небяспечны сусед

Вольга Леанідаўна з'яўляецца апекуном семнаццацігадовага Данілы. У хлопца ва ўласнасці ёсць кватэра, але спадчыну ён вымушаны дзяліць са сваім стрыечным братам. Апошняму такое «суседства» не падабаецца: ён злоўжывае алкаголем, збірае ў кватэры шумныя кампаніі і ніяк не рэагуе на просьбы другога ўласніка. Апякун занепакоена: хутка Данілу споўніцца 18 гадоў, і ён хацеў бы жыць самастойна ў сваёй кватэры, але жанчына баіцца, што іншы ўладальнік жылля можа яму нанесці як маральную, так і фізічную шкоду.

Як расказаў начальнік ГУУС Мінгарвыканкама Міхаіл ГРЫБ, малады чалавек, пра якога ідзе размова, стаіць на ўліку ў міліцыі. «Жыллё з'яўляецца сацыяльным, яно было выдадзена ўзамен таго, якое зносіцца, — канкрэтызаваў ён. — І адзін, і другі там зарэгістраваны. У гэтай кватэры цяпер ніхто не пражывае, стрыечны брат Данілы жыве з маці. Ён раней судзімы, стаіць на ўліку ў Ленінскім РУУС, знаходзіцца пад нашым кантролем. Маё меркаванне — братоў трэба садзіць за стол перагавораў, каб яны дамовіліся».

Наталля Качанава папрасіла начальніка ГУУС Мінгарвыканкама трымаць на кантролі дабрабыт і фіксаваць факты парушэння правапарадку. Сітуацыя ўскладняецца тым, што сацыяльнае жыллё не падлягае падзелу і продажу. Спікер папрасіла кампетэнтных асоб удакладніць, ці ёсць у жыллёвым фондзе горада ёсць дзве аднапакаёвыя сацыяльныя кватэры, ці магчыма па законе іх памяняць на трохпакаёвую, якая знаходзіцца ва ўласнасці братоў. «Хочацца хлопцу дапамагчы», — звяртаючыся да Данілы, сказала Старшыня Савета Рэспублікі і пацікавілася, дзе ён вучыцца і якія ў маладога чалавека планы на будучыню.

Даніла вучыцца ў каледжы на кандытара, пасля заканчэння плануе паступаць у аграрны ўніверсітэт.

Купілі не тое, што хацелі

Мінчанка Надзея Андрэеўна агучыла спікеру сваю праблему. Разам з мужам яна купіла кватэру ў кампаніі «Дана Астра». Калі сужэнцы набывалі кватэру, разлічвалі на адны ўмовы. Па факце кватэра атрымалася не такая, якую яны хацелі. Заяўніцы прапанавалі іншую — большую па плошчы на восем дзесяць квадратных метраў, але даплаціць ад дольшчыкаў патрабуюць вялікую суму.

Як патлумачыла дырэктар «Дана Астра» Святлана ШЧАТКО, кватэра, якую першапачаткова набывалі дольшчыкі, знаходзілася на акцыі, а таму квадратны метр каштаваў значна менш. Кватэру, якую цяпер ім прапаноўваюць, знаходзіцца ў іншай цэнавай катэгорыі. Адзіны варыянт, які кампанія-забудоўшчык прапаноўвае Надзеі Андрэеўне і яе мужу, афарміць на сябе пабудаваную кватэру, прадаць яе па рынкавым кошце і набыць тую, якую для іх зарэзервуюць.

Наталля Качанава пагаджаецца: пакуль гэта найбольш прымальны варыянт. «Не хвалюйцеся, мы возьмем гэтае пытанне на кантроль», — запэўніла спікер заяўніцу.

«Трэба больш уважліва адносіцца да тых зваротаў, з якімі прыходзяць людзі»

У размове з журналістамі Старшыня Савета Рэспублікі Наталля КАЧАНАВА адзначыла, што сенатары новага склікання будуць працягваць штомесяц праводзіць прыёмы па асабістых пытаннях. «Мы вельмі ўважліва ставімся да зваротаў грамадзян, — падкрэсліла яна. — На асабістыя прыёмы мы запрашаем кіраўнікоў мясцовых органаў улады, у чыёй кампетэнцыі знаходзіцца разгляд таго або іншага пытання, бо частка пытанняў, сапраўды, ляжыць у плоскасці мясцовых органаў улады. І за іх гэтыя пытанні ніхто вырашаць не будзе. Трэба больш уважліва адносіцца да тых зваротаў, з якімі прыходзяць людзі. Прыязджаючы сюды, яны бачаць свае памылкі: там, дзе няправільна пракансультавалі чалавека або далі яму неправамерны адказ. Мы будзем рабіць усё для таго, каб пытанні, якія ўзнікаюць у нашых грамадзян, вырашаліся па справядлівасці і ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам. Калі мы бачым, што ў нашым заканадаўстве ёсць «белыя плямы» і пэўныя пытанні неабходна ўрэгуляваць, бярэм у работу і разбіраемся па гэтых пытаннях».

У прыватнасці, як расказала спікер, у Савет Рэспублікі звяртаюцца людзі па продажах непаўналетнім курыльных сумесяў, паколькі гэта сур'ёзна ўплывае на здароўе маладых людзей. «Мы разглядаем гэтыя пытанні і будзем ацэньваць на мэтазгоднасць прыняцця тых ці іншых мер для таго, каб урэгуляваць гэтыя праблемы, — звярнула ўвагу Наталля Качанава. — У найбліжэйшы час мы правядзём выязное пасяджэнне Савета па ўзаемадзеянні органаў мясцовага самакіравання пры Савеце Рэспублікі, дзе яшчэ раз паглядзім, як рэалізоўваюцца законы, якія прыняты ў частцы продажу зямельных участкаў, жылых дамоў, якія пустуюць. Часам гэта зацягваецца на працяглы перыяд. Паглядзім, як у рэальнасці дзейнічаюць законы, якія прыняты ў нас у краіне, і што яшчэ патрэбна зрабіць, каб гэта работа была больш эфектыўнай. Вядома, пытанні, якія хвалююць нашых грамадзян, павінны вырашацца больш аператыўна».

Вераніка КАНЮТА.
Фота Віктара ІВАНЧЫКАВА.